

Middelen en voornaamste argumenten

In zaak T-391/02 ⁽¹⁾ hebben verzoekers gevorderd, verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ nietig te verklaren voorzover de uitzonderingen op het in artikel 22 geformuleerde verbod op het vervoederen van keukenafval en etensresten slechts worden toegestaan voor een periode van maximaal vier jaar vanaf 1 november 2002. Bij de bestreden beschikking zijn overgangsmatregelen krachtens artikel 32, lid 2, van de verordening vastgesteld.

Verzoekers stellen dat de beperking in de tijd van die overgangsmatregelen onrechtmatig is. Zij is niet noodzakelijk om het nagestreefde doel te bereiken. Verzoekers verwijzen voor het overige naar de in zaak T-391/02 aangevoerde middelen en argumenten.

(1) PB C 44, blz. 42.

(2) Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (PB L 273, blz. 1).

Beroep, op 11 juli 2003 ingesteld door Andreas Mausolf tegen Europol

(Zaak T-258/03)

(2003/C 213/81)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 juli 2003 beroep ingesteld tegen Europol door Andreas Mausolf, woonachtig te Leiden (Nederland), vertegenwoordigd door mr. Maria Franciscus Baltussen en mr. Pauline de Casparis.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) de (gedeeltelijke) afwijzing door Europol d.d. 14 april 2003 van de klacht van verzoeker tegen het besluit van 30 september 2002 te vernietigen, onder gelijktijdig vernietiging van het besluit van 30 september 2002;
- 2) Europol te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan Andreas Mausolf, waaronder in ieder geval begrepen de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker werkt sinds 1 juli 1999 voor verweerster. Op 1 juli 2003 loopt zijn huidig contract af. Verzoekers vraag om zijn contract te verlengen werd echter afgewezen door verweerster. Deze beslissing wordt door verzoeker aangevochten.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voert verzoeker in de eerste plaats een schending van het motiveringsbeginsel aan.

Verzoeker beweert vervolgens dat verweerster haar beleidsvrijheid heeft overschreden. Verweerster heeft uitgangspunten, beleidsregels en een stappenplan uitgevaardigd om ervoor te zorgen dat de verlengingen van de contracten op een eenduidige en transparante wijze zouden plaatsvinden. Volgens verzoeker heeft verweerster haar discretionaire vrijheid bij de toepassing van deze regels overschreden.

Verzoeker voert eveneens een schending van de zorgplicht en een schending van het gelijkheidsbeginsel aan.

Verzoeker beweert tenslotte dat het feit dat hij deel uitmaakt van de ondernemingsraad van Europol en zijn positie als vakbondslid, er de oorzaak van is dat zijn contract niet verlengd wordt. Verzoeker is van oordeel dat werknemers die deel uitmaken van een medezeggenschapsorgaan extra ontslagbescherming dienen te genieten en dat het aan de werkgever is om in dit soort gevallen aannemelijk te maken dat er geen verband is tussen het ontslag en de activiteiten van de werknemer.

Doorhaling van zaak T-280/93 ⁽¹⁾

(2003/C 213/82)

(Procestaal: Engels)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-280/93: Brian Stephen Garrett tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(1) PB C 302 van 19.11.1992.